

Til lovforslag nr. L 296. Tillægsbetænkning afgivet af Skatteudvalget den 22. juni 1993

Tillægsbetænkning

over

Forslag til lov om ændring af forskellige skattelove

(Beskatning af goodwill m.v.)

Udvalget har, efter at lovforslaget ved 2. behandling blev henvist til fornyet udvalgsbehandling, behandlet dette i et møde og har herunder modtaget en henvendelse fra Revisionsfirmaet Albert Pedersen/Edelbo & Dalgaard A/S.

Der er af et mindretal stillet ændringsforslag, hvorom henvises til de ledsagende bemærkninger.

Herefter indstiller et *flertal* (Socialdemokratiets, Centrum-Demokraternes, Det Radikale Venstres og Kristeligt Folkepartis medlemmer af udvalget) lovforslaget til *vedtagelse* i den affattelse, hvori lovforslaget foreligger efter 2. behandling.

Et *mindretal* (Venstres og Det Konservative Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*.

Et *andet mindretal* (Socialistisk Folkepartis medlemmer af udvalget) indstiller lovforslaget til *vedtagelse* i den affattelse, hvori lovforslaget foreligger efter 2. behandling.

Mindretallet beklager, at det oprindelige lovforslag ikke blev fastholdt.

Et *tredje mindretal* (Fremskridtspartiets medlem af udvalget) indstiller lovforslaget til *forkastelse*, men vil stemme for de af mindretallet stillede ændringsforslag.

Mindretallet har stillet ændringsforslag om ændring af lovens ikrafttrædelsestidspunkt.

Skattereformlovforslagene er samlet set decideret erhvervsfjendtlige, og dernæst er de udtryk for, at man vil ramme de enkelte personer, ikke de store spekulanter.

Dette lovforslag rammer faktisk de mindre erhvervsdrivende, som i tillid til gældende lovgivning har sparet op.

Når det drejer sig om lovforslagene L 295 og L 296, mener Fremskridtspartiet, at det er de mest utiltalende overhovedet af de lovforslag, regeringen har fremsat, fordi begge lovforslag er udtryk for lovgivning med tilbagevirkende kraft. Man rammer nogle mennesker, som har handlet i tillid til, at sådan var reglerne, og når man gebærdede sig efter de regler, kunne man have en forventning om, at man også kunne indrette sig på en ganske bestemt måde. Derfor deler mindretallet helt klart den opfattelse, at det havde været noget mere hæderligt, hvis man havde sagt, at efter den 19. maj 1993 ville man ikke acceptere den slags længere. De, der erhverver en ejendom eller en virksomhed og optjener goodwill, skal altså være klar over, hvad de går ind til, og så må de betale ved kasse 1 og blive beskattet med 70 pct. af fortjeningen.

Dermed kunne man hævde, at folk vidste, hvad de havde at rette sig efter og kunne indrette sig efter det. Men når man går hen og lader lovforslagene få tilbagevirkende kraft, så synes mindretallet, det er en uhæderlig måde at behandle mennesker på, og særlig, når man tager i betragtning, at det ikke er dem, der er de store skattespekulanter, som den socialdemokratiske ordfører har talt om. Desforuden er lovforslaget om goodwill og især lovforslaget om ejendomsavancebeskatning så bureaukratiske og indviklede og vil give anledning til så megen tvist, at det gamle kapitalvindingsforslag blegner ved siden af. Det var bureaukratisk nok, og alle ved, hvad det forhindrede. Så revisorer og advokater og alle mulige andre

eksperter får kronede dage, når disse lovforslag skal ud og virke i praksis. Fremskridtspartiet kan under ingen omstændigheder støtte nogen af forslagene.

Vedrørende det foreliggende lovforslag om beskatning af goodwill kan man sige, at lovforslaget har til formål at beskatte en såkaldt »tænkt« værdi af et salgsobjekt. Målet er for så vidt dermed at stoppe for »skattefrie« avancer ved køb og salg.

Følgen af indførelse af beskatning af bl.a. goodwill og avancer på ejendomme og aktier er, at investeringerne i erhvervslivet vil blive mindre. Den risiko, der normalt er forbundet med investeringer i erhvervslivet, har indkalkuleret muligheden for gevinst inklusive de nævnte områder. Dette lovforslag fjerner en del af incitamentet til investeringer i erhvervslivet, og i stedet vil investeringerne blive flyttet over mod mere passive investeringer, hvilket medfører tab af vækst og velstand og dermed også af mulighederne for at få forbedret beskæftigelsessituationen.

Under udvalgsarbejdet forsøgte Fremskridtspartiet at overbevise regeringspartierne om, at udgangspunktet burde være et andet, så man ikke ramte folk, der har handlet i tillid til gældende regler.

Regeringen har desværre blot vist sin utilstrækkelighed ved, at nok har man ændret tidspunktet for lovenes gyldighedsdato, men langt fra nok.

Ændringsforslag

Af et mindretal (FP):

Hjortnæs (S) Klaus Hækkerup (S) Anne-Marie Meldgaard (S) Peder Sass (S)

Henning Nielsen (S) Bjarne Laustsen (S) Jes Lunde (SF) Jens Thoft (SF)

Bente Juncker (CD) Aagaard (KF) fmd. Kirkegaard (KF) Peter Brixtofte (V) nfmd.

Svend Heiselberg (V) Svend Aage Jensby (V) Ole Donner (FP) Elisabeth Arnold (RV)

Glønborg (KRF)

Til § 8

1) *Stk. 2* affattes således:

Stk. 2. Loven har virkning for formuegoder, der afstås og erhverves dagen efter lovens bekendtgørelse i Lovtidende eller senere.

2) *Stk. 3* udgår.

Stk. 4-8 bliver herefter *stk. 3-7*.

3) I *stk. 4*, der biver *stk. 3*, ændres »19. maj 1993-1. januar 1996« til: »fra dagen efter lovens bekendtgørelse i Lovtidende til 1. januar 1996«.

4) I *stk. 5*, der bliver *stk. 4*, ændres »før den 19. maj 1993« til: »inden dagen efter lovens bekendtgørelse i Lovtidende«.

5) I *stk. 6*, der bliver *stk. 5*, ændres »før den 19. maj 1993« til: »inden dagen efter lovens bekendtgørelse i Lovtidende«.

6) I *stk. 7*, der bliver *stk. 6*, ændres »før den 19. maj 1993« til: »inden dagen efter lovens bekendtgørelse i Lovtidende«.

7) I *stk. 8*, der bliver *stk. 7*, ændres »i tiden 19. maj 1993-1. januar 1998« til: »dagen efter lovens bekendtgørelse i Lovtidende til 1. januar 1998«, og »1. juli 1982-19. maj 1993« ændres til: »fra 1. juli 1982 til dagen efter lovens bekendtgørelse i Lovtidende«.

Bemærkninger

Til nr. 1-7

Det foreslås, at loven får virkning for transaktioner, der indgås dagen efter lovens bekendtgørelse i Lovtidende.